

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **Trivanger, s.r.o.**, IČO 28407181
sídlem V Podvrší 1361/2, 182 00 Praha 8
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Kandalcem, Ph.D., LL.M.
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2020, č. j. 56891-3/2020-900000-314,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Celní úřad pro Jihomoravský kraj (dále jen „celní úřad“) rozhodnutími ze dne 2. 10. 2020, č. j. 483380/2020-530000-42 a č. j. 483354/2020-530000-42 (dále jen „prvostupňová

rozhodnutí“), zřídil k zajištění nedoplatku ve výši 3 250 000 Kč z titulu pokuty uložené rozhodnutím Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj č. j. 32107/9.30/19-9 (dále jen „rozhodnutí inspektorátu práce“) ve znění rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce ze dne 2. 7. 2020, č. j. 2288/1.30/20-5 (dále jen „rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce“), zástavní právo k nemovitým věcem evidovaným na listu vlastnictví č. X v k. ú. L., a dále k vozidlu PORSCHE CAYENNE S EB22 9YA, RZ: X. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 17. 12. 2020, č. j. 56891-3/2020-900000-314 (dále jen „napadené rozhodnutí“), podle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), zamítl odvolání žalobce podaná proti prvostupňovým rozhodnutím a tato rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení správních rozhodnutí obou stupňů a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že žalovaný nerespektoval účinky usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2020, č. j. 29 Ad 16/2020-93, kterým soud přiznal odkladný účinek žalobě proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce. Pro zřízení zástavního práva nebyly splněny podmínky, neboť daňový nedoplatek nebyl splatný. Žalobce zároveň požádal o přednostní projednání věci.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že přiznáním odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce došlo k odložení splatnosti a vykonatelnosti tohoto rozhodnutí, nikoliv k jeho neúčinnosti. V projednávané věci nejde o výkon rozhodnutí, ale o zajištění neuhrazené daně. Postačuje, aby existovala pohledávka, ale nemusí se jednat o pohledávku splatnou. Jedná se o peněžité plnění v rámci dělené správy a žalovaný není příslušný k rozhodnutí o tom, zda se žalobce dopustil protiprávního jednání, za které byla uložena pokuta. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III. Předchozí řízení před krajským soudem a Nejvyšším správním soudem

4. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 18. 5. 2021, č. j. 31 Af 81/2020-38 (dále jen „předchozí rozsudek krajského soudu“), žalobě vyhověl, neboť shledal, že odkladný účinek žaloby ve věci vedené pod sp. zn. 29 Ad 16/2020 bránil všem negativním důsledkům spojeným s právní mocí napadeného rozhodnutí, včetně možnosti zřízení zástavního práva.
5. Na základě kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) rozsudkem ze dne 20. 1. 2023, č. j. 5 Afs 161/2021-23 (dále jen „zrušující rozsudek NSS“), zrušil předchozí rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl totiž k závěru, že odkladný účinek žaloby nebránil zřízení zástavního práva na základě žalobou napadeného rozhodnutí.

IV. Nové posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při

rozhodování soud vycházel z obsahu správního spisu, nad jehož rámec nebylo potřeba provádět dokazování.

7. Jádrem sporu v projednávané věci je otázka, zda odkladný účinek přiznaný usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 2. 10. 2020, č. j. 29 Ad 16/2020-93, žalobě proti rozhodnutí Státního úřadu inspekce práce (jímž bylo rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí inspektorátu práce) umožňoval či neumožňoval zajištění pohledávky z titulu pokuty uložené rozhodnutím inspektorátu práce.
8. Krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu dospěl po novém posouzení věci k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 73 odst. 1 s. ř. s. podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak.
10. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
11. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
12. Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy (výjimka ze zákonného pravidla v § 73 odst. 1 s. ř. s.), který prolamuje účinky napadeného správního rozhodnutí. Správní akt tak zůstává formálně v právní moci, jsou však odloženy veškeré účinky spojené s touto právní mocí. Pojem „účinky“ uvedený v § 73 odst. 3 s. ř. s. je odrazem možných důsledků, před kterými má žalobce usnesení o přiznání odkladného účinku žalobě chránit. Tyto důsledky jsou přitom v § 73 odst. 2 s. ř. s. vymezeny jako „výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí“. Institut odkladného účinku žaloby je tedy zjevně širší než pouhé odložení vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Nevede toliko k nemožnosti nuceného výkonu rozhodnutí, ale brání všem negativním důsledkům, které jsou pro žalobce s právní mocí žalobou napadeného rozhodnutí spjaty. Odkladný účinek žaloby tak má obdobnou funkci jako odkladný účinek odvolání či jiného řádného opravného prostředku. Shodně na institut odkladného účinku žaloby nahlíží NSS (viz např. rozsudek NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 7 Afs 354/2019-25, dostupný na www.nssoud.cz).
13. NSS však ve svém zrušujícím rozsudku vyslovil přesvědčení, že odkladný účinek byl žalobě ve věci vedené pod sp. zn. 29 Ad 16/2020 přiznán za účelem ochrany žalobce před následky, které by u něj nastaly v důsledku okamžitého splnění povinnosti, jež mu byla žalobou napadeným rozhodnutím uložena. Podle NSS jsou podstatou přiznání odkladného účinku pravomocnému rozhodnutí o přestupku dva důsledky – odložení jeho vykonatelnosti a odložení povinnosti po dobu soudního řízení uloženou pokutu zaplatit. Odkladný účinek nijak nedopadá na možnost zřídit zástavní právo, jelikož se zřízení zástavního práva dle § 170 daňového řádu řadí mezi zajišťovací instituty, nikoliv mezi nástroje daňové exekuce.
14. Ve světle závazného právního názoru NSS proto krajský soud uzavírá, že v posuzovaném případě neexistovala žalobcem tvrzená právní překážka pro zřízení zástavního práva dle § 170 daňového řádu, a napadené rozhodnutí bylo proto vydáno v souladu se zákonem.

V. Shrnutí a náklady řízení

15. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. O nákladech řízení o žalobě i kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a to podle celkového úspěchu ve věci. Podle uvedeného ustanovení má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Brno 12. dubna 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu